

הגהות הב"ח

(6) נבו אלו למה מצי א"ל
שט"ק: (3) רשב"ם ד"ה חוץ
ממנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נמכוין ולא: (4) ד"ה חוץ
משה פלוגי הקמין למנהל
מ"ל ומימה לו חוץ ממקח:
(5) ד"ה ה"ג א"ל וכו' זו
ופירושה ופירושה משום:

רבינו גרשום

כל שנתעל כובשו. שהיו
בריקלי. לענין לחורש אילנות
במחרישה שכחה וזעים
ומשמין. ע"ל בראשי
השירים ע"ל שאנו גרילין
ואם מכה העול באילן
דשאר חורש והעול כופין
את האילן ודאי מוכר דלא
הוא דבר חשוב. ואר"י שיש
בהן כח דאין העול יוכל
לכבוש העול שיעור. הא
לכבוש העול כדלעיל
לו חבלי: בעל מניה רב
אחא מרב שטח. א"ל אמר
חוץ לקרקע אני מוכר לך
הון מוכר זה וזהו מסדן
פלוגי וא"כ חרובין אחריני
מורכבין וסדן שקמה מהו.
מי אמרין. והואיל דבלא חתי
נמי לא מבר שום חרוב
מורכב ולא שום חרוב שקמה
לקמיה. מני לא מבר לא
חרוב המורכב ולא סדן
שקמה והוא הואיל דקא
מתי ליה הכי חוץ מסדן
פלוגי לטפרי ללוקח קמיה
דימשמע הכי היא הוא דלא
יקנה הוא שאר חרובין קני.
או דלמא אפי' שאר חרובין
נמי לא קני והוא דקאמר
הכי משום האי טעמא
דאמרין לקמן דלמי: א"ל
לא קני. אפי' שאר חרובין:
תרי. דאפי' שאר חרובין
נמי לא קנה. דאילו אמר
ליה מוכר ללוקח שיש אני
מוכר לך חוץ משה פלוגי.
כלומר חוץ מן אותה שדה.
וכי מי אמרין. והיא דלא
קני הא אחרינייהו דליה
קני בהמיה. והוא לא אמר
ליה שרתי מכוון לך. אלא
למי דאמר ליה שיש אני
מוכר לך חוץ משה פלוגי
שאני נותן לך באותן דמים
שנתתי לך: ז. אבל אינו
מן האחרות שתרצה אתן
לך באותן דמים שנתתי לך.
זו. הכא נמי להיכא דאמר
ליה חוץ מחרוב פלוגי וחרין
מסדן פלוגי אפי' בלא הכי
לא קני ליה. לדמי קאמר

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

ע.

עין משפט
נר מצוה

גג א ב מ"י פס"ד מ"ה
מכ"ה ה"ל פי' פסג פסין
פס טו"ט פ"ח ט"י נ"ט
פ"ד: פ'
גד ג טו"ט פ"ט ס"ף ד
נב"ה:
גד ה טור ט"ו ע"י נב"י:
גו ה מ"י פ"ב מ"ה
שפירטו ה"ל י"פ פסג פסין
פס טו"ט פ"ח ט"י נ"ט
פס"ד:

רבינו גרשום (המשך)

ל"ה. כלומר שאחון איני
נותן לך אלא בדמים יקרים
אבל האחרים אתנם לך
בדמי שאר אילנות. ואמר
לך המור"ח דאי לישנא
דלדמי לאו דוקא כל כך.
אלא דאי לישנא מסביר
שפיר דכתב אלא לא קני
הכא נמי לא קני: חוץ
מחצי חרוב מחצי סדן
שקמה פלוגי מהו. מי אמרין
הואיל דבלאו הכי לא קני
שאר חרובין מורכבין דאי
דקאמר הכי לגרועי לפנשיה
קמיה וישאר חרובין דאי לא
קני. והאי חצי חרוב דשיר
קני הלוקח או לא. אלא
לדמי שאמר לו שיש אני
מוכר לך חוץ מחצי שדה
פלוגי שאני נותן לך באותן
דמי שקמיה. וזו. הכא נמי
אני
לדיכא דאמר ליה שיש אני
מוכר לך חוץ מחצי חרוב
פלוגי שאני מוכר בדמים
של שאר חרובין דעלמא
אלא בדמים יקרים ולא קנה
כלום מן החרוב. והכא נמי
מוכר בספר לישנא אחרינא
אלא דלא קני הכא נמי לא
קני: בשטר. שכתב בשטר
הקני: עדים כמה הפקדי
לו: מנה דאי בעי א"ל
נאנסתי מהימן. הוא דקאמר
נפקד זה נאנסתי הוא הדין
נמי הוה טעין נגנבה לו
או נאבדה היה פטור דש"ח
הוא ושי"ח פטור מנגבה
ואבדה. אלא משי"ח אמר
נאנסתי דאפי' (6) שואל
דחייב על הכל פטור אי
טעין נאנסתי. או דלמא
מצי אמר ליה המפקיד אם
איאת הדחורת לי שטרך
בידי שיש לך משלי כך וכך
מאי בעי: א"ל. אפי' הכי
נאמן: אמר ליה ולטעמך
כי אמר ליה נאנסתי מי מצי
א"ל שטרך בידי מאי בעי.
אלא לא מצי א"ל הכי נמי
בהחיותי לך מצי א"ל
שטרך בידי כו':

חוי'ן מחרוב פלוגי אותו לא קני. לא גרסי' אותו חרוב דהא
מסיק דשאר חרובין נמי לא קנה ומיהו לפי הספרים דגרסי'
במר הכי א"ל לדמי ה"ג לדמי גרסי' ליה שפיר דמי חרוב לא קנה
נקדקע: או דלמא מצי א"ל שטרך בידי מאי בעי. אפילו למ"ד

(כמויות יט). מודה בשטר שכתבו לר"ח
לקיימו ומיהמן ליה לומר דפרוע הוא
ולא אמר א"כ שטרך בידי מאי בעי
התם משום דזימנין אפשיטי דספרא
זייר ליה דעל הלוה ליתן שכר כתיבת
השטר ופעמיים כשאין לו ללוה נותן
המלוה נשפלו אכל הכא חוץ על
השפקד ליתן שכר ועוד דהתם ליה
מאמין למלוה להניח שטר בידו משום
דכתיב ציה תומת ישרים נתנם
דלמאמרי"ה הנמפקד (נ"מ דף נה). אבל
הנפקד אינו מאמין את המפקד
ולעולם אינו מחזיר את הפקדון עד
שיחזיר לו השטר ועוד דאין מתקדק
כל כך ליה אחר המלוה לפי ששעה
לו טובה: ולימא ליה שטרך
בידי מאי בעי. לאו משום דליה
מיגו נמקוס עדים קפריך דא"כ מאי
משני ולטעמך כי א"ל נאנסו מי מני
אמר ליה שטרך בידי מאי בעי הא
כי אמר נאנסו לא מוכחא מילתא
דלאו קושטא קאמר דלע"פ שהשטר
בידו יכול להיות שנאנסו אלא אור"י
דס"ד דמקשה דהא דקאמר דנאמן
נאמן לגמרי קאמר אפי' בלא שבעה
ולכן היה כסוד דבלאו מיגו דנאנסו
מני למימר החזרתי לך דאי ע"י מיגו
דנאנסו אמאי נאמן בלא שבעה ולהכי
פר"ך ולימא ליה שטרך בידי מאי
בעי ומשני דמטעם מיגו נאמן ופר"ך
כי אמר נאנסו לאו שבעה בעי:
מרב הסדא המפקד אצל חבירו בשטר ואמר לו
החזרתים לך מהו מי אמרין
מיגו דאי בעי אמר נאנסו מהימן השתא נמי מהימן או דלמא (6) אמר ליה
שטרך בידי מאי בעי א"ל מהימן ולימא ליה שטרך בידי מאי בעי א"ל
ולטעמך וכי א"ל נאנסו מי מצי א"ל שטרך בידי מאי בעי אמר ליה

דייני גולה. שמואל וקרגא בפ"ק דסנהדרין (דף פ"ז ע"ט): כל שהעול
כובשו. חורשין היו צדק רכבי האילנות ואם העול כופף את
האילן ועובר השור לדרכו ואין האילן מעכב השור לא חשיב. ומיהו
אם אין אילנות גדולים בשדה אלא אלו הוה שור דלמאמן (ט"ז): גבי דיקלי:

דייני גולה אמרי א"ל שהעול כובשו לא
הוי שויר כל שאין העול כובשו הוי שויר
יולא פלוגי הא בריקלי הא באילני בעא
מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת חוין
מחרוב פלוגי חוין מסדן פלוגי מהו אותו
חרוב הוא דלא קני הא שאר חרובים קני
או דלמא שאר חרובין נמי לא קני אמר ליה
לא קנה איתבייה חוין מחרוב פלוגי חוין
מסדן פלוגי לא קנה מאי לאו אותו חרוב
הוא דלא קנה הא שאר חרובין קנה א"ל לא
אפילו שאר חרובין נמי לא קנה תדע דאילו
א"ל שדי מכורה לך חוין משרדה פלוגי
הדיא הוא דלא קני הא אחרינייהו קני אלא
לא קנה ה"ג לא קנה ואיכא דאמרי בעא
מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת חוין
מחצי חרוב פלוגי חוין מחצי סדן פלוגי
מהו שאר חרובין ודאי לא קני הא מה
ששייר באותו חרוב קני או דלמא אפילו
מה ששייר באותו חרוב נמי לא קני א"ל ולא
קני איתבייה חוין מחצי חרוב פלוגי חוין
מחצי סדן פלוגי שאר חרובין לא קנה מאי
לאו שאר חרובין הוא דלא קנה הא מה
ששייר באותו חרוב קנה א"ל לא אפי' מה
ששייר באותו חרוב נמי לא קנה תדע דאילו
א"ל שדי מכורה לך חוין מחצי שדה פלוגי
ההוא הוא דלא קנה הא אידך קנה אלא
לא קני ה"ג לא קני בעא מיניה רב עמרם
מרב הסדא המפקד אצל חבירו בשטר ואמר לו
החזרתים לך מהו מי אמרין
מיגו דאי בעי אמר נאנסו מהימן השתא נמי מהימן או דלמא (6) אמר ליה
שטרך בידי מאי בעי א"ל מהימן ולימא ליה שטרך בידי מאי בעי א"ל
ולטעמך וכי א"ל נאנסו מי מצי א"ל שטרך בידי מאי בעי אמר ליה

שנאותה שדה הרי הן כמו אלו ולא נמכרו. ע"כ: ה"ג איתבייה חוין מחרוב פלוגי חוין מסדן פלוגי חוין חרוב לא קנה
לד"כ קשיא מעלימא היא ולא מני לתרוצי לקמיה שאר חרובין נמי לא קנה: לא שאר חרובין נמי לא קנה. דהאי דקמיה לא קנה אשאר
חרובין קאי וכל שכן האי דקמשייר ולאשמועינן אחא דלא הפסיד שאר חרובין בשביל ההוא ששייר יחידי: תדע. למה קני: חוין משדה
פלוגי. הסמון (א) לו חוין למיכר: הא אחריני קני. בתמיה והלא שדה אחת מכר לו ולא השאר: ה"ג אלא לא קני ה"ג לא קני. כלומר אלא פשיטא
לך דלא קני הלוקח שאר שדות דהא המוכר שדה אחת לא מכר כל שדותיו ככלל ובשביל שאמר שטוח זה חוין משדה פלוגי אין לנו לומר שמכר את
שלא רצה למכור שדה אחת ומכוון למכור ולא שתי שדות ה"ג המוכר את השדה לא מכר חרוב וסדן דחשיבי שדה בפני עצמן והלכך בשביל ששייר
אחת מהן בלא צורך אין לנו לומר שמכר השאר: ואית דגרסי אלא לדמי ה"ג לדמי. כלומר באותו שדה שמכר שיר לעצמו דמי ההוא שדה דקאמר
חוין משדה פלוגי ה"ג ש"ק שדה מכור לך חוין מדמי חרוב פלוגי ויש עוד פירושים אחרים ולא נהירא כלל גירסא זו ופירושה (ז) משום
היה בספרים ליתן טעם בדבר כיון דלא קני אמאי קאמר חוין משדה פלוגי ומיהו הטעם דכפרישית לשיר ליה דךך לההוא חרוב או
לההוא שדה ששייר נתכוין וכדלמירינן נמי (לעיל דף סג): גבי על מנת שהדיטעא העליונה שלי ששייר מקום זיזין ומיהו היכא דליכא
לטפוי שום דבר אין לנו לומר כיון דליכא לטפוי לגרועי נתכוין דדי לנו אס אינו מטפוי ומרוחם נשירו אלא שיפסק בתמיה: חוין
מחצי סדן פלוגי מהו. ולהאי לישנא פשיטא ליה דחוין מסדן פלוגי לא קנה נמי שאר סדנין: שאר חרובין פשיטא הוא דלא קני. כדלמאן
טעם לעיל תדע דאי א"ל כו': ומשני לא מה ששייר באותו חרוב נמי לא קנה. והא דקמיה שאר חרובין לא קנה הכל קורא שאר
חרובין אפילו חצי חרוב השאר: והכא נמי גרסי' אלא לא קני ה"ג לא קני: בעא מיניה רב עמרם כו'. משום דדייני גולה נקטו לה הכא:
בשטר. שכתב כמה הפקדי לו וחתמו בעדים והאי שטרך דלא מצי טעין נפקד להד"מ: וא"ל. נפקד היום ולמחר החזרתיו
לך מהו דהא קי"ל בחוקת הבתים (לעיל דף מה): דהמפקד את חזירו בעדים א"ל להחזיר בעדים אכל הכא דליכא שטר ביד המפקד
מי אמרין דה"ג מהימן מיגו דאי בעי אמר נאנסו והוה מהימן ובשבעה דלמאן (ע"ז) וכדכתיב שבעה ה' תהיה בין שניהם (שמות כב)
שהתורה האמינהו לנפקד השתא נמי מהימן ובשבעה דלמאן (ע"ז) דמה לו לשקר אי בעי הוה פטר נפשיה בטענת שקד דנאנסו ומשום
דלא רצה לשקר ואמר החזרתיו נאמן: או דלמא אמר ליה. מפקד שטרך בידי מאי בעי לא היה לך להניח השטר בידי אילו החזרת
לי פקדוני כדי שלא אחזור ואתבענו וכמו מה לי לשקר במקום עדים דמי ולא אמרין מה לו לשקר: וליטעמך איילו אמר ליה נאנסו
כו'. הלכך לא מצי למיטען מפקד שטרך בידי מאי בעי ולמיה לי לשקר במקום עדים לא דמי דהא עבדי איניש למידחי ואמר
אנדתי אות שטרי ונפקד נמי לא הוה חייב לטעמך שדוה מצי למיפטר נפשיה בטענת אונס אכל מלוה אלו חזירו בשטר לא
מצי טעין ליה פרעתי דא"ל אידך שטרך בידי מאי בעי ויש ליה ליהא שום מיגו דלפי' טעין נאנסו צריך לשלם מלוה ולהואה ניתנה:
לאו

(6) נראה דט"ז ו"ל דלפי
ש"ס דחייב כו'

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

סוף סוף כי א"י נאנסו באו שבועה בעי. תימה למאי דמפרש ר"ת בהגול קמא (ב"ק דף קו. וס) כשמעמא דהטוען טענת גבז נפקדון ללא מייחב שבועת שומרין אלא היכא דליכא הודאה במקלט היכי קאמר לאו שבועה בעי אף הי"ג ללא מייחב שבועה דאורייתא ואין לומר לאו שבועה בעי

שבועת היסט קאמר דהיי דיסקא אדעתיה דרב עמרם דלאמן דקאמר רב חסדא ליפטר אפילו משבועת היסט ועוד דאמר נפרק כל הנשבעין (שבועות דף מה:) גבי רמי בר חמא ורבא מכלל דמרייהו סברי המפקיד אכל מצרו בעדים אין צריך להחזיר לו לו בעדים בשטר צריך להחזיר לו בשטר *וצריך לפרש וצריך להחזיר לו בשטר אם אין רוחה לישבע אבל בשבועה נאמן כי היכי ללא תיקשי דרבא אדרבא דרבא אמר לקמן דמריהו לומר החומי לך נמינו דנאנסו דקאמר רבא הלכא דנשבע וגובה מחלה ופי' בשבועת היסט איידי היכי קאמר ר"ת דהך שבועה דהכא מדרבנן ונתמנה קודם שבועת היסט כמו היאך להכותב (כחונות דף פו:) דהפוגמת כחונתה ועד אחד מעדיה שהיא פרועה דקאמר התם דהויא שבועה דרבנן: *וא"כ נשבע וגובה ברזא אית איה דרב חסדא. ואל"ת

אכתי אמאי גובה כולו דייטעו ליתמי נאנסו וי"ל דמלתא דלא שכיח היא לא טענינן ליתמי דנאנסו קלא אית ליה ואע"ג דלצוהו הוא מהימן לומר שנאנסו מיהו לא טענינן להו ומאן דאמר נשבע וגובה מחלה סבר דלא מצי אמר ליה שטרך צדי מצי בעי וטענינן להו החומי לך אף על גב דלא טענינן להו נאנסו כיון דלצוהו היה מהימן בטענה זו מינו דאי בעי אמר נאנסו ויין להקשות לרבי אבא דאית ליה מתוך שאינו יכול לישבע משלם אמאי פטרינן להו הא מחויבין הן שבועה ואין יכולין לישבע דלגבי יורשין לא אמרינן מתוך שאינו יכול לישבע משלם כדדרשינן בפ' כל הנשבעין (שבועות דף מו. וס) שבועת ה' תהיה בין שניהם ולא בין הירושין ואם תאמר לרז שמואל דקאמר התם אף אדם מוריש שבועה לבניו פי' אף אדם מוריש ממון שיש בו שבועה לבניו אמאי פטרינן מלשלם וי"ל דהא דאין אדם מוריש היינו דאין נזקקין לא לשבועה ולא לפרעון כדפירש הקוב"ע התם ואם צאין לגבות בשטר אף גזינן אבל אם מוחזקין הן וצאין לגבות מהן כי הכא אין מוציאין מהן פטרינן וכן מוכח בהדיא בפ' כל הנשבעין (שם דף מח:) דמטי הא מני צ"ש היא דלמרי שטר העומד לגבות כגבוי דמי אלתא דבכר הגבוי אדם מוריש שבועה לבניו: **נשבע** וגובה מחצה. נראה דאינו נשבע על הכל דלמה ישבע בחנם כיון דאין משלמין לו אלא החצי הלכך ישבע שבועה שיש לי גידם ואין לי גידם פחות מחצי דלא ליהוי מרע ליה לדיבוריה כי היאך דשנים אחוזין בטלית (ב"מ דף קו. ו): **דאם** איתא דפרע פיורר הוה אמר. דוקא כהא שיש שטר על בניו היה לו להודיעם דפרעו הוה אכל מלוה על פה דאמרין דאין גובה מן הירושין ואפילו הניח קרקעות ואפי' מגדולים אלא כשהודה ומת א"י דשמחיהו ומית בשמחא דהתם לא אמרינן אם איתא דפרע מימר הוה אמר דאין לו להודיעו כל מה שלוה ופרע כל ימי חייו אלא דוקא כהא שיש שטר כדפרישית: **אמר** רבא הלבתא נשבע וגובה מחצה. הוה שקשה דרבא אדרבא שבועת פירשתי לעיל ורבי"ס מפרש דלא קשיא מידי דהכי איתא התם א"ל רבא מאי מעלייתא א"י שבועת שומרין דחייב רחמנא היכי משכחת לה מתוך שיכול לומר לא היו צדדים מעולם יכול לומר נאנסו דאפקיד ליה בעדים דאפקיד ליה בעדים נמי מתוך שיכול לומר החומי לך יכול לומר נאנסו דאפקיד ליה בשטר איכא שבועה בצלמם דלא אף לומר מתוך שיכול לומר החומי לך והיה נאמן בלא שבועה דהא המפקיד אכל מצרו בשטר צריך להחזיר לו בעדים ומן הדין אפילו בשבועה לא היה נאמן אי לאו משום דמריהו נמינו דנאנסו בשבועה והשתא אף להקשות כלום משום: האמין

לאו שבועה בעי. בתמיה. והשתא אמרת נאמן בלא שבועה וע"י מינו לא מליט למיפטריה משבועה ע"י טענתו לקיימה בלא שבועה כדכתיב (שמות כג) שבועת ה' תהיה בין שניהם: **לימא כפולוגא**. הא דרב חסדא: **שטר כיום היולא על היסומים**. ראוהו שנתן מעות לשמעון למחליתא שכר וכחב לו שטר כמה

הפקיד לו ומת שמעון והואיל ראוהו אוחו שטר על היסומים לתבוע מהם פקדוהו והיסומים טוענין שמא אצינו החזירו לך א"י טענת צדי טענו ואילו היה מלוה בעלמא שהלוה ראוהו לשמעון ומת שמעון כולי עלמא מודו דנשבע ראוהו וגובה כל השטר כן היסומים לית לאצוהו שום טענה גבי מלוה ולא (ב) מצי טעין נאנסו אלא היה נשבע שלא התקבל מן הלוה כלום וכגון שהיה טוענו הלוה אשתבע לי דלא פרעמיך כדאמרין בשבועות (דף מה. מ). וגבי יתמי דידיה ללא ידעי למיטעין טענינן להו ונשבע וגובה חובו (א) וכו' אבל השתא דלא הוי כולו מלוה אלא פלגא מלוה ופלגא פקדון כדון כל מעות הנמנות למחליתא שכר כדמפרש ואילו הוא דפליגי דייני גולה דהיינו שמואל וקרנא דייני א"י דהיינו ר' אמי ור' אסי בפ"ק דסנהדרין (דף פו. ע"ג): נראה בעיני דה"ג ודכ"ט אית להו דבהרדעי. וכ"פ רבינו מנחם ולא גרס סבריה דמסקנא גבי הכי פי' ל: **דאמרי נהרדעי**. נבבא מתייעא צפיקא המקבל האי עיסקא

דיהיב איניש לחבריה למחליתא שכר פלגא הוי מלוה להחטיב כחחריות המקבל דהיינו אוחו חיי שטותל ממנו הריחו ופלגא הוי פקדון גביה ואינו חייב בחחריותו דהך פלגא דקשקיל ממנה מפקיד רוחא והתם מפרש טעמא עבוד רבנן מילתא דימחא ליה ללוה וימחא ליה מלוה דאיכא קתא לחחריות על זה וקתא על זה ואם נגבז זה אצד הכל אף האחד מפקיד הכל אלא צין שניהן הלבך כיון דסתמא דמילתא כן הוה דפלגא הוי מלוה גביה צריך הנותן לקבל עליו חרי מילתי כהפסד הואיל וקשיל פלגא צבאג כי היכי דלא להוי רביית מאי דטרח מקבל בפלגא דפקדון משום פלגא דמלוה שהלוהו דמאי דמקבל נותן אחריות עליה טפי מפלגא הוי שכר למקבל בשביל טירחא דקטרח בפלגא פקדון או פלגא יקבל הנותן כהפסד ותילתא צבאג ומקבל יטול חרי מילתי דהאי דקשקיל מקבל רוחא טפי מפלגא זהו שכר טירחא ואין כלן רביית והכי מפרש באיזהו נשך (ב"מ דף קו. וס): **מאי** לאו. בפלגא דפקדון קמפלגי דרבא חסדא דאמר לעיל (ע"א) נאמן דכפלגא דמלוה הכל מודין דנשבע וגובה אוחו דאפילו אי הוה אצוהו קיים לא מצי טעין החומי דאמר ליה שטרך צדי מצי בעי וטענת מינו ליכא דאפילו אם נאנסו צריך להחזיר דהא מלוה היא גביה הלבך נשבע וגובה כדון הבא ליפרע מנכסי יסומים אלא בפלגא דהוי פקדון קמפלגי וברבא חסדא דייני גולה דאמרי נשבע וגובה כולו לא סבירא להו כרב חסדא דאמר נאמן אלא אי הוה אצוהו קיים לא היה נאמן לומר החומי לך ואף על גב דאיכא מינו דטענת אונס משום דא"ל אידך שטרך צדי מצי בעי הלבך נשבע וגובה כולו מן היסומים אפילו פלגא דפקדון ודייני א"י סברי לה כרב חסדא דאילו היה אצוהו קיים הוה מצי למיטעין החומי לך נמינו דהוה מצי למימר נאנסו ולא הוי אידך מצי למימר שטרך צדי מצי בעי וטענינן נמי הכי בשביל יתמי ומשתבעי יתמי שבועת יורשין כדמפרש בשבועות (מה). שבועה שלא פקדנו אבא כו' כדמפרש התם הלבך נשבע וגובה מחלה מלוה אבל פלגא פקדון לית ליה: ה"ג לא דכ"ט אית להו **רבא חסדא והכא** כו'. דייני גולה סברי בעלמא סבירא לן כרב חסדא דנאמן לומר החומי לך אבל גבי יתמי ליכא למימר הכי דכיון דאיכא שטרא ציד נותן ואיזו לא קטעין פרעמיך און לא טענינן ליתמי דלם איתא דפרעיה מימר הוה אחר נשעת זולת מיתה והשתא דאיכא חרתי שטר ציד נותן וגם לא זיה נשעת מיתה הלבך נשבע וגובה כו' (ס): **דאנסיה**. ולא הספיק לזוות: **פרכי**. בתמיה דסמך אהדדי כדיון דנאמן אמאי נשבע וגובה כולו והא מצי אצוהו למיטעין החומי לך פלגא פקדון וטעוין

(ב) כ"מ קד. (ג) כ"ב: כ"א: כ"ו:

גליון הש"ס
היום ר"ה הוה כו' וצדק
לפ"ש. ע"י לעיל דף ה ע"ג
מוס' ד"ה מ:

הגהות הב"ח

(ב) נב' ומר סבר לא מצי
אמר ליה שטרך צדי
מאי בעי לא דכ"ט עלמא:
(ג) ש"ב"ב ד"ה שטר כיום
וכ"י ולא הוה מצי טעין וכו':
(א) בא"ד ונב"ח מובן כולו
חבל השתא:

מוסף רש"י

האי עיסקא פלגא מלוה
ופלגא פקדון. המקבל
מקבל מבעל הבית
פרעמיהו כפי דמיה שהיא שיה
כאן והוא מוליקה למקום
היוקר למחלית הסבר, מצי
אחריות אונסם עליו מלוה
ואצי אחריותה על בעלים
פקדון ורבי' דה"ה.

